

על היחס לסונטה בעתות שלום / משה סקאל*

לסונטה יש יצר דמוני:
היא נטוית - ומושכת בחוט.
ורבים כבר שבחוה, כמוני,
או מצאו בה מתם או נכות.

הם עקרו בה כל רגש נחות
ברפיון דמיונם הלקוני,
או נסו להטביע: "איכות",
אך כל מה שנותר בה הוא עני.

והעני הזה הוא הזמן
היחיד, שתמיד הוא קופח.
הימים אפפוה כמן

היורד משפתים, קולח
על מדבר השירה החפשית:
הם שתו את נפשה בקשית.

* הסונטה נכתבה במיוחד למדור זה.